

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

תודלות

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

ובהר המוריה כשיתן לו כסף וקטורה דדכורא כשא רבקה
אשר הוכיח ד' לכן וגו' **ותאמר** איכ למה זה אנכי וחרצ הדדיק וכו'

מאמטא כ"י כי ויתרוללו הצנים בקרבה
כשעברה על פתח עשויים עשו רץ וכסצורה שהוא רק עיבור
אחד ויחלה הקלקול זה ונחמה שהוא אחוה לכן ונת צתואל
ע"ד חומרה ונה צרי ומה צר בעני הכל יודעים שאצדק לדיק
ולא יחלה קלקלתך רק צי וכו' ה"ל היתה נופחדת וזה ו"ח
מה זה אנכי שילך הנה אחר ונעשה אצותו ולא כתתי לי צן
שילך אחר ונעשה אצותו של צעלי עד שהשיב לה ד' שלי
צנים צמעיך א' ילך צנועסה אצותיך וא' צנועסה צעלך
שיבא אית לדיק ואיש חס עכ"ל הקדוש :

ויעקב איש חס יושב אהלים ע"ד רמז איש חס כנו
החיות סבלו צב צבד צבד השלישי ונרע ציניהם
ואומר ויהי צבצבים שנה שלמים ונעלה שהסם ונחלצם בהם
והיודעים קודות הללו היו וכוויים צמפלותיהם ונצטלים
כל גזירות קשות וצחיכל לצאות חדר א' שצו ככנסים
החפלות והנעם כי עוב ראשון הוא צבד האונן והאונן
והאונן וכולם קשורות בצבעי וקיונק אמור לדיק כי עוב
והענין כי החורה ונחלצות צאורות נעלמים ועכפיה
נחפצטים וגורם יחוד לנעלה ולהיות אור ארע לדיק
ועמיד הקציה להחיר אורה הפנימיות אשר להשגה ו
ולמחיקותיה ולנעימותיה אין חכלית ונענין חי טוב צנוקור
החיים ואומר ויבא יעקב שלם דרשו רז"ל צנפשו צחורתו
צנונותו ואמר רב ילחק (תענית) שנים צנצנת לדיקה לעניים
שלאמר חרחה לכס יראי שני שנים לדיקה ונרפה צככפיה
רש"י ז"ל דיראי שני היינו שונרי שנת והנהרשי"ח ז"ל פ"י
ד' כוכבי לכת הם חנויד וקצבים וצחחלת הליטות כללית
חלים ותחילת ליל שנת ונאדים וקודם לזה וקיים היום
צנול לדיק (ע' וקכת עורוצין כ"ו) והס צ' ונלכאים א' עוב
וא' רע ולכך מלה להסוף נחול על הקודש שעה א'
נדאורייתא ותחילת הימים חל"ס כלל"ש ותחילת יום שנת
צנחתי הוא רוח רעה ע' (חולין ק"ו גיעין יח) ולכך מלה
ליטן על היום שעה אחת שאחריו וזל לדיקה ולכך לא לאמר
צו צנוקר ע' א"ח רפ"ח ונמלא השמש זורה צנצנת צנול
לדיקה והיינו דכתיב שונש לדיקה ונרפא והיינו יום השנת
עכ"ל ואיתא של"ס חכ"ל חלל"ך ונורים על הצורה שונל
על הרעה ש' וכה אדם צנוק לצויד צחורה כי לא אצרא
סיסרא אלא לגורסא ו"ס צנונון וצזה פ"י הרצ הלדיק
רצו **שמישון** ז"ל נאקטריפאלי כנ"ג ויבא יעקב שלם
טעריקין אלו הג' ולזה דרשו שלם צנוק וצחורה וצנונון עכ"ל
ולדעתיה זה שאמר פרעה ראו כי רעה נד פכיס והראה
לו הקציה בצחורתו וסידד הנוערכות כגד ונאדים הנכה
צנונון ויכללו אה ונלרים וכתיב חורד זה צעסה לך עם
נקודות הכסף זה צנת הים ואומר ויוליח צכסף וזהו ואין
צצנעיו כוסל וגו' כגד לצנה הנכה צחורה נתן להם הקציה
החורה צצלימות כגד צנחתי הנכה צנוק הלכו וי' שנה

צנוקר ונגליהם לא צלקה חס נחפך צוה שכיוולו כהפך
הדם לדם ויילה שונל אחס אוחיות שניל טעריקין שצחתי
ונאדים לצנה ולפי שונלות לישן שעה א' על יום צנצנת ולא
להקדים שעה א' לפני החיר היום כי אז ונול לצנה דסיה
רע הנה ליל שנת ונאדים וצנוקר שעה קודם היום לצנה
ותחילת היום שצחתי לזה ונחפלין ופרוס קוכת של"ס
עלינו לסלינו וכן ג' הכ"ל וצחלנרף אוח הוא ציניהם
צתיבת שלום צזה ננחקו שאות הוא צורה לצחית חיים
וככשר יעיה קטו על נחליו ירחף ויש כונה כשרי הנורכצה
ופורטים כנפיהם על ישראל צקוד אחס ראיית אשר עשית
לנלרים ונשא אחכס על כנפי כשרים ועליהם כאמר קונוכי
צאקשות וידוע דצרי חכמו האונת צהיות כי ונדת החקך
הוא רחמים כצח רחמנו צהשחלשלותם לנענה עד שצנת
כצח הכצט וצחיות הכצט כרדך ונאריה החילין צקוד שטי
אחור יוניו ונפי אריצ ע"כ נחלצם כח הכצט צוולצט
קדוש ועבור צדוות אריה צנורכצה ואז הנוקטריגים יריחם
וצורחים וננטי צקוד אריה שאג וי' לא ירא וזה קוד האחיה
קדוש ועבור שהיה רוצן על בני המוצח ואוכל הקרבנות וכן
צענין הכשר צהיות כנ"י לויכה צפטיע הלדיק את ידו לנעטמי
חליו ואז הוא רחמים אין לה ונה כיונה והנה כרדפה ונחן
וסכר החילומים ע"כ נחלצסה כנ"י צירידסה צלצוס קר ע'
ועבור כדמות כשר ואז כל הנוקטריגים כולם יריחים ונפרדי'
ונונה ואז היא פורקת סוכת שלם על כל ישראל ונקשרת
עם האנעלות טעליה ויונעטו לה שפע וצרכה והוא הפותח
לכל האנעלות ונחפכת ונדה"ד לרחמים ונציהה חחת ונח
חיים חחת חולי רפואה חחת עקרות רע והוא פתח
עינים ורצעות ונוקור כל הנוקרות וננול כל הנוללות שנווני
חזלים ויים חיים וצקוד וד' צירך את אצרהם ככל וליה
הסם ציה וצ"ש ואמר דבר אל אהרן ואל ככ"ו לאמר כה
צברו את בני ישראל ועליה אמר דוד הונלך עייה יודך
ד' כל ונעסיך וחסידך יצרכובה ונחריהן אנהנו צצודותיה
ליולריו יתעלה ויתקדש שנו כלל לנעסוך אליה רחמים
וצרכות (כצחתי צדך רמז והנעכיל יצין וצצ ורפא לו) :

אתה עתה צרוך ד' כי צעה"ט ז"ל ג' צנוקרה חח
אחה עתה צרוך ד' ואידך אחה עתה תעשה
ונלובה ואידך אחה עתה הקל ון העול בני רחצעם ונלוח
סהנליבו ליחחק עליהם וחוה אחה עתה תעשה ונלובה והקל
עולם ונעליך עכ"ל ויחכן עוד לרמז צזה ענין ונלובה והקל
שאננו ז"ל ונלך רצנן וכה"א (נשלי ח') צי ונלכיס
יונלכו וגו' ואמר ז"ל כך היא דרכה של תורה פח צולת
תאכל ועל הארץ חישן וחי' לער החיה אס אחה עתה כ'
אשריך ועוב לך אשריך צעה"ז ועוב לך צבוה"צ ע"כ ונל
היא עיבותיה ואידך הוא אפוריו של זה צבוה"ז כשחיה ח'
לער אונס צאונת זהו צחחילתו כשאדם נחחיל לעטר עליו
לעבודת הסם יח' ולחסיק וננ"ה תאות הנגופכיות אז לרין
ליך צדך סונכס בי ונלוד ונלוד לרין להטווח עלמו ע'
קלס

קלם האחרון כו"ש הרע"ס ז"ל בהלכות דיעות ע"ש ואח"כ
 בביבלי עלמו להיות פרום ועושה"ז אז קוף הכבוד לזכר
 לאורו בשמור עקב רב ופרש"י ז"ל קופו לעלות לגדולה
 עקב לשון קוף הוא לאורו עקב עטה וגו' עכ"ל ויהי לו
 גודלי כל טוב עושה"ז כמו שאנו רואין בחוש ועל קוף הכבוד
 אורה הנשכח אשר"ך צעוה"ז ובאורו וסיה ראשיתך ואלעק
 אחריתך ישגא עשור וז"ל אהה עתה צדק ד' היינו לומר
 במכנה זאת למדריגה להיות בקרא צדק ד' אז עתה העשה
 מלכות כאמרה ז"ל ונאן מלכי רצון ואז הקל מן העול שהיה
 לך ונקודם צדק למדריגה הן כעשור הנשכח וז"ל לומר
 תחיה וזו אשר"ך גם צעוה"ז ואזהבו כללם השמם בגבורתו
 כל הנקיים תורה ועושי קופו לקיימה ועושה ע"ד ראשונה
 שם הרב הלדיק הקדוש איש אלהי **הבעש"ט** ז"ל כגבי
 כל המצטל תורה ועושה קופו למעלה ועושי ודקדק הלא
 הצטול תורה לא נחשב לו לעושה אלא אדם זה והעד
 למצטלה גם ועושה הגם שצדו לקיימה נאלץ דעיקר העושה
 אלו שיער והכי איבע"א להו למינה כל המצטל תורה
 ועושה קופו להיות עמי וזיאר שמוכרח הנשכח לומר כן
 כי האמת ודאי כן היא שיעקר העושה אלו שיהא עמי וזא
 למרות שפטרעין ומוט מדה צמדה על שפרק ומוט עול תורה
 צדיות עשיר שהיה צדו לקיימה טוב לא ישקו אותו ואין
 מקפיקו צדו אח"כ כשיעמי לקיים את התורה צדו שיהא
 עמי כל ימיו כי אם ישקו אותו ויסקיקו צדו אח"כ לקיים את
 התורה ועושי אי"כ יעשיר אח"כ כמו שאמרו ז"ל כל הנקיים
 התורה ועושי קופו לקיימה ועושה עכ"ל הקדוש : עוד אפי"ל
 ע"ד ראשונה שם הרב הלדיק הנוכח ז"ל צרות ד' דרכי
 א"ש גם אוציו יסלים אהו [מש"עו] ודקדק בלשון אוציו כי
 ע"ז צחית שוכחים טובא א' השוכח נולד חטאו אשר קדם
 לעשות וכתבשם הקליפה באותו אדם ללחם נגדו כדרך תוסף
 יתוך ועוד נוכח שיש טובא אחר והוא חלק הרע הגומר
 גורו צדו לשכוח הטוב וזה הטוב שיתעטל לא חלי צדו
 ע"י כי נוי לנו גדול ונעשה רצונו ע"ה שונלכו שחלקו עליו אך
 לא טובה הנעשה לו ונחמי חטאו לזה התרופה הוא צרות
 ד' דרכי א"ש גם אוציו דייקא יסלים אהו כי כאשר לבני יצין
 הוא שוכחו ע"י הקליפות שכברו ונחטאו ועב רפא לו שצטל
 קליפות ומועילא נחפדק לאהב לו והו שדקדק הכתוב
 בלות ד' דרכי א"ש גם אוציו דייקא אותו הנעשה וניחא
 ליה ע"י חטאו הוא יסלים אהו עכ"ל הקדוש וז"ל אהה
 עתה צדק ה' ע"ד צרות ד' דרכי א"ש אז אהה עתה
 העשה מלכות ע"ד גם אוציו יסלים אהו ומועילא אהה
 עתה הקל מן העול הנחלוקת שהיה עליך ומעשה העשה
 מלכות .

ויצא

ויצא יעקב ונצח טבע וילך חרנה וגו' מארז הלדיק
 ואו

וכי ה' **ברוך** ז"ל כו"ש י"ו לו להאדם ללמד על
 עלמו חמיד חוצה ויהא דומה לו כאילו לא החמיל
 בעצורם צדו כלל וזהו הלך ילך וצכה יחר וזה קשה
 צחית הולך הוא צוכה ודומה לו שצדין וצחון וז"ל כי
 מדי דרכי צו זכור אזכרו עוד כי יש לו לומר חמיד שלא
 החמיל עדיין ויש לו עוד מהלך רב להלך והו צחית
 עוד שיש לו עוד לעשות חמו הצחית של עוד יש לו חמיד
 לומר ולהיות זכורו ח"א זכור אזכרו עוד עוד דייקא
 שיש עוד לעשות ולא ילא עדיין ד' חוצה ח"א ואל יעקב
 ונצח טבע שדבק עלמו טבע קפידאן עילאה ואעפ"כ
 וילך חרנה שהיא מחולל על עלמו חמיד חון חף ומלמד
 על עלמו חמיד חוצה עד ויפגע צמקום וילן סס כי אין
 זכה להמדקום עילאה עד טבא צחית דומיע"א חכמה
 דיין מתערין מינה וכו' חמו וילן סס קוד הדומיע"א
 וגמר אומר כי בא השמם חק ונצח חמקום צדו צוכה
 צחית כזכר צפיר ילירס היינו האומות והמיות ויש
 מראשיתו להכניסו צפורטי שורט העליון להמקד משם
 טפע וצרכה ומקור הצרכה עכ"ל :

ויחלום

והנה קלם מולכ ארלה וראשו ונגיע השמיעה
 וסנה מלכיו חלסים עולים וורדים צו וגו'
 טדע דרכים ז"ל (ע"ז כ"ח) שרייני דע"א בלגא תלוא
 והיא מלשון הצטע ע' צעור חו"ע ק"י ק"ה סכ"ה צחידוטי
 הגהות וזה מקורו וראשו אשר צו כח הארנים ונחטוב כל
 האצרים לפעולתם צרות חיים ואומר ולא חתרו אחרי לבבם
 ואחרי עיניהם ואומר הע' לצי אל עדותך וגו' ואח"כ אפצר
 ע"י וגו' ע' צעור א"ח ק"י א' ובהרצ"ז ז"ל סס היותו
 עורה על שהלך ראש ומקור להעיינים אומר ז"ל הנחפלה
 לריך שיהן עיניו למוטה ולבו למעלה ואומר על רב שפעולם
 לא הסתכל חון לר' אומתו על שהי' עיניו חמיד למוטה
 והנה צה הצחית יש טוב ורע ע' ד' אומר ז"ל (קטעה)
 ז' פרוקים ואחר ונחם פרוש קינאי אחר רב כחון צר יחמק
 זה הנקף דם צמולים כו' ע"כ (ומדו דצדק צקו"א ז' א'
 הזכיר מה שילך דצדרי החוקפות ז"ל על מה שאמרו ז"ל
 לעולם יעקוק אדם צחורה אפילו טלא לשמה כו' הקשו והא'
 אחר רצא טוח טלא צרוא וחירט דתרי גו"י טלא לשמה סן
 כדי לקיעו"ח חו' טוח לו טלא צרוא ולהתנאות לשם כבוד
 ורע ע"ז אומר לעולם יעקוק אדם צחורה טלא לשמה עכ"ל
 ומה הקו"א וזהו דעל הפרשם מזהבה ופרוש מיראה
 אומר לעולם יעקוק אדם צחורה טלא לשמה טוב רחמי
 (יומא) על ה' דאמר רצא ונאן דרכי ליה קנא דחיי דלא
 זכה קנא דמותא פ' הר ע"ז ז"ל היינו ששוכה להתבל וזא
 דאמר לעולם יעקוק אדם טלא לשמה כו' היינו שיעשה
 מיראה עכ"ל כראה דכוננו ז"ל למה שתוכחו מקו"א
 דקוטה ה"ל וניהו צפקחים גבי ה' דרצא רמי כתיב כי
 גדול עד שמים חסדך וכתיב כי גדול ועל שמים חסדך
 משמע כדצרי החוקפות ז"ל ע"ש בחוקפות ד"ה וכלן
 טעו"ן